



Interview - deel 1: 'En plotseling was ik alleen aan het altaar; maar toch niet helemaal.'

Wat beweegt iemand die het ambt van stamapostel op zich neemt? In het eerste deel van het interview met de redactie van het kerkelijk tijdschrift 'neuapostolisch' spreekt stamapostel Helge Mutschler over zijn eerste weken in het ambt, de grote verantwoordelijkheid en zijn vertrouwen in God.

Redactie: lieve stamapostel, u bekleedt dit ambt inmiddels enkele weken. Is er een moment, een ontmoeting of een gevoel dat u met ons zou willen delen?

Stamapostel Helge Mutschler: Er zijn zoveel bijzondere momenten geweest. Bijvoorbeeld toen stamapostel Schneider na zijn ambtsruststelling van het altaar wegliep en ik daar alleen achterbleef. Dat was niet iets waarover ik nadacht, maar een ervaring die ik lichamelijk voelde. Op dat moment werd de verantwoordelijkheid werkelijkheid. Het was iets wat er vanaf dat moment was en niet meer zou verdwijnen.

En toen, na het slotgebed, klonk het slotlied en werd ik simpelweg overweldigd. Ook alles wat ik in de weken daarna heb meegemaakt, hoort daarbij. Zoveel broeders en zusters wensten mij het allerbeste. Ze leefden mee, waren samen met mij blij en baden voor mij. Ik stond misschien alleen achter het altaar, maar ik ben niet alleen.

Toen u destijds als onderdiaken voor het eerst 'ja' zei, zei uw toenmalige districtoudste tegen u: 'Ambt is ambt.' Wat zou u vandaag tegen hem zeggen?

Waarschijnlijk: 'U had gelijk' (lacht). 'Ambt is ambt' was niet bedoeld om druk op mij uit te oefenen. Het was een belofte. Hij wilde mij duidelijk maken: 'Het hangt niet van jou af. Het gaat niet om jouw capaciteiten, jouw persoonlijkheid of de vraag of je jezelf waardig voelt. Het gaat om Degene die jou roept, en op Hem kun je vertrouwen.'

Welk advies zou u zusters of broeders geven die voor de beslissing staan om 'ja' of 'nee' te zeggen?

Neem de tijd. Denk goed na over je antwoord. Bid dat de Heilige Geest je duidelijkheid schenkt in de vorm van innerlijke vrede. Iedereen heeft immers praktische bezwaren. Dat was bij mij destijds niet anders. Je verstand is voortdurend aan het rekenen: wat gaat dit mij kosten? Past

dit wel in mijn leven? Dat is normaal en dat mag ook. Maar de Geest van God kan iets wat het verstand alleen niet kan: Hij schenkt vrede. Hij brengt rust. Niet omdat plotseling al je vragen zijn beantwoord, maar omdat je er anders mee omgaat.

Wanneer die vrede er is, kun je in alle rust een beslissing nemen. En wat het antwoord ook wordt, je beslist niet onder druk of uit angst om een fout te maken. Als het uiteindelijk een 'ja' wordt, weet dan dit: Degene die je roept, zal je met deze roeping nooit alleen laten.

Zijn er op weg naar uw nieuwe ambt momenten geweest waarop u twijfelde of bang was?

Ik heb nooit aan de opdracht zelf getwijfeld, omdat ik wist hoe lang en intensief stamapostel Schneider zich had beziggehouden met de vraag wie hem zou opvolgen en hoe hij daarover in gebed met God had geworsteld.

Waarom ik? Die vraag kan ik niet beantwoorden. Het ambt is zo groot en de mens zo klein. Dat heeft stamapostel Schneider ooit gezegd. Wie ben ik om deze taak op mij te nemen? Er zijn twee gevoelens, of gedachten, die ik heb gehad en nog steeds heb: het is onmogelijk. En toch: met God zal het lukken.

Ik vertrouw er eenvoudigweg op dat God mij zal beschermen, begeleiden en leiden, en dat Hij het werk zal laten slagen. Zijn genade is voldoende. Juist waar mijn eigen kracht ophoudt, begint die van Hem.

Wat heeft u in uw eerste weken als stamapostel het meest verrast?

Ik had onderschat hoezeer de stamapostel in het middelpunt van de belangstelling staat. Ik stond immers jarenlang dicht bij dit ambt en zag wat stamapostel Schneider allemaal moest dragen. Maar het van dichtbij meemaken en zelf in die positie staan, zijn twee verschillende dingen.

Er is bijna geen uitspraak meer die zomaar een uitspraak is. Bijna geen reis die zomaar een reis is. Alles wordt gehoord, alles wordt geïnterpreteerd. Dat is iets waaraan ik momenteel probeer te wennen.

Bron en foto: [NAC Today](#)

[neuapostolisch – Das Kirchenmagazin](#)

18. oktober 2026

